

CONVENȚII ȘI TRATATE EUROPENE ȘI INTERNAȚIONALE ÎN MATERIA FILIAȚIEI COPILULUI ȘI CU PRIVIRE LA UNELE ASPECTE CONEXE, LA CARE ROMÂNIA ESTE PARTE, CA NORME DE APLICARE IMEDIATĂ

Prof. univ. dr. Nadia-Cerasela ANIȚEI
Faculty of Law, Social and Political Sciences,
Dunărea de Jos University, Galați, Romania
e-mail: nadia.anitei@ugal.ro; ncerasela@yahoo.com

Abstract

Romania is a party to various conventions, regulations, European, international and bilateral that also contain rules of immediate application (uniform provisions) that concern different areas of family relations, including those related to the parentage of the child.

In the following, we set out to present the following conventions and treaties:

1. The European Convention on the Legal Status of Children Born out of Marriage was concluded in Strasbourg on 15 October 1975;
2. European Convention on the Recognition and Enforcement of Judgments on the Custody of Children (Child Custody) and on the Restoration of Custody (Custody) of Children;
3. Bilateral treaties concluded by Romania with other states in the matter of family relations.

Keywords: children, husband; wife; children from marriage; children out of wedlock; maternity; paternity.

1. Convenția europeană asupra statutului juridic al copiilor născuți în afara căsătoriei a fost încheiată la Strasbourg, la data de 15 octombrie 1975, la care România a aderat prin Legea nr. 101/1992¹.

Scopul Convenției constă în:

- adoptarea unor reguli comune în domeniul juridic, în vederea îmbunătățirii statutului juridic al copiilor născuți în afara căsătoriei, micșorând deosebirile între statutul juridic al acestor copii și statutul juridic al copiilor născuți din căsătorie;
- îmbunătățirea condițiilor juridice, economice, sociale, de educație etc. ale copiilor născuți în afara căsătoriei;
- stabilirea unor reguli comune privind statutul juridic al copiilor născuți în afara căsătoriei ar înlesni îndeplinirea acestui obiectiv și ar contribui, în același timp, la armonizarea legislațiilor în acest domeniu al statelor membre.

¹ Publicată în M. Of. nr. 243/30.09.1992.

Dispozițiile art. 2 din *Convenția europeană asupra statutului juridic al copiilor născuți în afara căsătoriei* stipulează că „Filiația față de mamă a tuturor copiilor născuți în afara căsătoriei este stabilită prin singurul fapt al nașterii copilului”.

În privința filiației față de tată constatăm că îi sunt atribuite, de către Convenție, trei articole:

- Din art. 3 observăm că, pentru toți copiii din afara căsătoriei, filiația față de tată „poate fi constatată sau stabilită prin recunoaștere voluntară sau prin hotărâre judecătorească”.

- Din art. 4 constatăm că nu poate forma obiectul unei opoziții sau contestații recunoașterea voluntară a paternității, dacă aceste proceduri sunt reglementate în legislația internă a statului respectiv, cu excepția situației în care persoana care vrea să recunoască sau care a recunoscut copilul nu este, biologic, tatăl acelui copil.

- Conform art. 5, probele științifice apte să stabilească sau să înlăture paternitatea, urmează a fi încuviințate în acțiunile referitoare la filiația față de tată.

Art. 6 par. (1) stipulează că, ambilor părinți (tată și mamă) unui copil născut în afara căsătoriei le revine aceeași obligație de întreținere, față de acel copil, ca cea obligație de întreținere care există față de copilul născut din căsătorie.

Par. (2) al aceluiași articol, precizează că în situația în care „obligația de întreținere a unui copil născut, din căsătorie incumbă unor anumiți membri ai familiei tatălui sau a mamei, copilul născut în afara căsătoriei beneficiază, de asemenea, de această obligație”.

Art. 7 par. (1) din Convenție stipulează că, în situația în care filiația unui copil născut în afara căsătoriei este stabilită față de ambii părinți, exercitarea drepturilor părintești nu poate fi atribuită, de drept, doar tatălui.

Par. (2) al art. 7 din Convenție arată că, poate fi transferată exercitarea drepturilor părintești, cu precizarea că, toate cazurile de transfer sunt supuse legislației.

Din dispozițiile art. 8 din Convenție constatăm că, în situația în care unul dintre părinți (indiferent că este tatăl sau mama) nu are exercițiul drepturilor părintești ori al dreptului privind încredințarea copilului născut în afara căsătoriei, ca și excepție, poate obține un drept de vizitare, în cazurile stabilite de lege.

Art. 9 din Convenție stipulează că, drepturile copilului născut în afara căsătoriei sunt aceleași ca și ale copilului născut din căsătorie, atunci când vine la succesiunea tatălui și a mamei sale, dar și a membrilor familiilor lor.

Potrivit art. 10 din Convenție, în situația în care tatăl și mama se căsătoresc, copilul născut în afara căsătoriei va avea statutul juridic al unui copil născut din căsătorie.

2. Alte convenții și regulamente care au legătură tangențial cu filiația

Convenția europeană asupra recunoașterii și executării hotărârilor privind încredințarea copilului (custodia) și de restabilire a încredințării (custodiei)

*copiilor*², adoptată la Luxembourg, la data de 20 mai 1980, și ratificată de România prin Legea nr. 216/2003.

Art.1 din *Convenție* definește următorii termeni:

„a) copil - o persoană, indiferent de cetățenie, cu condiția să nu fi împlinit încă vârsta de 16 ani și să nu aibă dreptul de a-și stabili ea însăși reședința, conform legii reședinței obișnuite sau a cetățeniei ori conform legii interne a statului solicitat;

b) autoritate - orice autoritate judiciară sau administrativă;

c) hotărâre referitoare la încredințare - orice hotărâre a unei autorități, în măsura în care decide asupra îngrijirii persoanei copilului, inclusiv dreptul de a-i stabili reședința, precum și asupra dreptului la vizita;

d) deplasare fără drept - deplasarea unui copil peste o granița internațională prin încălcarea unei hotărâri referitoare la încredințarea sa, pronunțată într-un stat contractant și executorie într-un asemenea stat; de asemenea, se considera deplasare fără drept:

(i) neînapoierea unui copil peste o granița internațională la încheierea perioadei exercitării unui drept la vizita referitor la acel copil sau la încheierea unei sederi temporare pe un alt teritoriu decât cel în care se exercită încredințarea sa;

(ii) o trecere declarata ulterior ilicită în sensul art. 12”.

Statele membre ale Consiliului Europei precizează, în preambulul Convenției, următoarele: „*luând în considerare ca interesul copilului este de o importanță decisivă în materie de hotărâri privind încredințarea sa, considerând că instituirea de măsuri destinate facilitării recunoașterii și aplicării hotărârilor privind încredințarea copilului va avea drept efect asigurarea unei mai bune protecții a interesului copiilor, considerând că este de dorit, în acest scop, să se sublinieze că dreptul la vizită al părinților este corolarul normal al dreptului la încredințare, constatând numărul crescând al cazurilor în care unii copii au fost deplasați fără drept peste o granița internațională și dificultățile întâlnite pentru soluționarea în mod adecvat a problemelor ridicate de aceste cazuri, dornice să introducă dispoziții potrivite care să permită restabilirea încredințării copiilor atunci când această*

² „Deși traducerea oficială a textului în Monitorul Oficial^[1] (anul 2003) s-a făcut cu formularea de «*încredințare a copilului*», termenul corect este cel de custodie, așa cum este tradus pe site-ul oficial al Comisiei Europene. Termenul de «*încredințare a copilului*», care este echivalent cu cel de custodie unică, reprezenta singura formă de custodie acceptabilă din punct de vedere legal în România anterior datei de 1 octombrie 2011, dar reprezintă o subcategorie a termenului mai amplu de custodie, care conține atât forma de custodie unică, cât și pe cea a custodie comună. Dacă această traducere a termenului «*custode of children*» prin «*încredințarea copilului*» era cât de cât valabilă în România la data publicării textului în Monitorul Oficial (anul 2003), fiind singura formă de custodie acceptată legal la acel moment, traducerea nu mai este valabilă după intrarea în vigoare a noului Cod civil care permite atât custodia unică, cât și custodia comună”.

https://ro.wikipedia.org/wiki/Conven%C8%9Bia_european%C4%83_asupra_recunoa%C8%99terii_%C8%99i_execut%C4%83r%C3%A2rilor_privind_custodia_copiilor_%C8%99i_d_e_restabilire_a_custodiei_copiilor#Descriere, consultat pe 1 mai 2020.

încredințare a fost întreruptă în mod arbitrar, convingse de oportunitatea de a lua, în acest scop, măsurile adaptate la diferite nevoi și la diferite împrejurări, dornice să stabilească relații de cooperare judiciară între autoritățile lor, au decis să adopte această convenție”.

3. Tratat bilaterale încheiate de România în material relațiilor de familie³

România a încheiat, în materia relațiilor de familie, diverse tratate bilaterale internaționale.

1. Tratat între Republica Populară Română și Republica Populară Albania privind asistența juridică în cauzele civile, familiale și penale, ratificat prin Decretul nr. 463/1960, publicat în B. Of. nr. 4 din 18 ianuarie 1961.

Potrivit art. 26 par. (2), cu denumirea marginală „Raporturile juridice între părinți și copii”, „în cauzele privind contestarea, tăgăduirea și stabilirea paternității precum și în cele privind contestarea și stabilirea maternității este aplicabilă legea Părții Contractante al cărei cetățean este copilul”.

Studiind dispozițiile sus-menționate, observăm că legea aplicabilă contestării, tăgăduirii și stabilirii paternității, dar și contestării și stabilirii maternității este legea stabilită în funcție de criteriul cetățeniei copilului, respectiv legea română, dacă copilul este cetățean roman și legea albaneză, dacă copilul este cetățean albanez.

2. Convenția de asistența juridică în materie civilă, familială și penală între Republica Socialistă România și Republica Algeriană Democratică și Populară din 28.06.1979, text publicat în Monitorul Oficial al României, în vigoare de la 8 decembrie 1979.

Art. 1 prevede: *„Cetățenii fiecărei părți contractante se bucură pe teritoriul celeilalte părți contractante, în ceea ce privește drepturile lor personale și patrimoniale, de aceeași ocrotire juridică ca și cetățenii proprii. [par. (1)] Cetățenii fiecărei părți contractante, pe teritoriul celeilalte părți contractante, au acces liber la organele judiciare și la alte organe competente în materie civilă, familială și penală, denumite în prezenta convenție prin expresia instanțe judiciare, precum și dreptul de a angaja o procedură în fața acestor instanțe pentru a-și ocroti drepturile lor personale și patrimoniale [par. (2)]”.*

Studiind dispozițiile art. 1 par. (1) și par. (2), constatăm că un cetățean român, în materia stabilirii, tăgăduirii și contestării filiației, indiferent dacă este copil din

³ Tratat accesate la adresele: http://old.just.ro/Sectiuni/Cooperarejudiciar%C4%83interna%C5%A3ional%C4%83/Cooperarejudiciar%C4%83interna%C5%A3ional%C4%83_penala/Asisten%C5%A3%C4%83Judiciar%C4%83Interna%C5%A3ional%C4%83/Tratatebilaterale/tabid/800/Default.aspx in perioada 1-5 mai 2020 ; <https://lege5.ro/Gratuit/he2dqz/convntia-intre-republica-socialista-romania-si-regatul-belgiei-privind-asistenta-juridica-in-materie-civila-si-comerciala-din-03101975?d=2020-05-05> , în perioada 4-6 mai 2020.

căsătorie sau copil din afara căsătoriei, poate să se adreseze liber instanțelor judiciare ale Algeriei și să se prezinte în fața acestora, să facă reclamații și să formuleze cereri, în aceleași condiții ca și cetățenii algerieni. De asemenea, un cetățean algerian, în materia stabilirii, tăgăduirii și contestării filiației, indiferent dacă este copil din căsătorie sau copil din afara căsătoriei, poate să se adreseze liber instanțelor judiciare, ale României și să se prezinte în fața acestora, să facă reclamații și să formuleze cereri, în aceleași condiții ca și cetățenii români.

3. Convenția între Republica Socialistă România și Republica Austria cu privire la asistența juridică în materia dreptului civil și de familie și la valabilitatea și transmiterea actelor, din 17.11.1965, ratificată prin Decretul nr. 1.179/1968, publicată în Buletinul Oficial nr. 4/1968, în vigoare de la 9 ianuarie 1969.

Art. 1 par. (1) dispune: „Cetățenii unui stat contractant au dreptul să se adreseze liber și nestânjenit instanțelor judecătorești ale celuilalt stat contractant, să facă cereri, să introducă acțiuni și să-și susțină interesele în fața lor în aceleași condiții ca și cetățenii proprii”.

Studiind dispozițiile art. 1 par. (1) constatăm că un cetățean român, în materia stabilirii, tăgăduirii și contestării filiației, indiferent dacă este copil din căsătorie sau copil din afara căsătoriei, poate să se adreseze liber și nestânjenit instanțelor judecătorești ale Austriei și să formuleze cereri, să introducă acțiuni și să-și susțină interesele, în aceleași condiții ca și cetățenii austrieci. De asemenea, un cetățean austriac, în materia stabilirii, tăgăduirii și contestării filiației, indiferent dacă este copil din căsătorie sau copil din afara căsătoriei, poate să se adreseze liber și nestânjenit instanțelor judecătorești ale României și să formuleze cereri, să introducă acțiuni și să-și susțină interesele, în aceleași condiții ca și cetățenii români.

4. Convenție între Republica Socialistă România și Regatul Belgiei privind asistența juridică în materie civilă și comercială, ratificată prin Decretul nr. 368/1976, publicată în Buletinul Oficial nr. 93/1976

Art. 1 prevede: „Fiecare dintre cele două state asigură, pe teritoriul său, cetățenilor celuilalt stat, protecția juridică a drepturilor și intereselor lor personale sau patrimoniale, în aceleași condiții ca și propriilor cetățeni. [par. (1)]. Cetățenii fiecăruia dintre cele două state au, în consecință, pe teritoriul celuilalt, acces liber și nestânjenit pe lângă autoritățile judiciare, în aceleași condiții ca cetățenii acestui alt stat, pentru urmărirea și apărarea drepturilor și intereselor lor [par. (2)]”.

Studiind dispozițiile art. 1 par. (1), constatăm că un cetățean român, în materia stabilirii, tăgăduirii și contestării filiației, indiferent dacă este copil din căsătorie sau copil din afara căsătoriei, poate să se adreseze autorităților judiciare ale Belgiei în aceleași condiții ca și cetățenii belgieni. De asemenea, un cetățean belgian, în materia stabilirii, tăgăduirii și contestării filiației, indiferent dacă este copil din

căsătorie sau copil din afara căsătoriei, poate să se adreseze autorităților judiciare ale României în aceleași condiții ca și cetățenii români.

5. Prin Nota verbală a Ministerului Afacerilor Externe Bosniac nr. 943 din 8.2.1995, Bosnia și Herțegovina a notificat succesiunea la: Tratat între Republica Populară Română și Republica Populară Federativă Iugoslavia privind asistența juridică, ratificat prin Decretul nr. 24/1961, publicat în B. Of. nr. 6 din 6 februarie 1961

Conform art. 26, partea a II-a, cu denumirea marginală „Raporturile juridice între părinți și copii”, dispune că: „... stabilirea, contestarea și tăgăduirea paternității ori stabilirea sau contestarea maternității se reglementează potrivit legii Părții Contractante al cărei cetățean este copilul”.

Studiind dispozițiile sus-menționate, observăm că legea aplicabilă contestării, tăgăduirii și stabilirii paternității, dar și contestării și stabilirii maternității este legea stabilită luând în considerare criteriul cetățeniei copilului, respectiv legea română, dacă copilul este cetățean român, sau legea din Bosnia și Herțegovina, dacă copilul este cetățean bosniac.

6. Tratat între Republica Populară Română și Republica Populară Bulgaria privind asistența juridică în cauzele civile, familiale și penale, ratificat prin Decretul nr. 109/1959, publicat în B. Of. nr. 11 din 31 martie 1960.

Art. 25, cu denumirea marginală „Raporturile juridice între părinți și copii”, dispune: „În cauzele privind contestarea și tăgăduirea, precum și stabilirea paternității și cele privind constatarea și stabilirea maternității, este aplicabilă legea Părții Contractante al cărei cetățean este copilul.

Studiind dispozițiile sus-menționate, observăm că legea aplicabilă contestării, tăgăduirii și stabilirii paternității, dar și contestării și stabilirii maternității este legea țării al cărei cetățean este copilul, indiferent dacă este copil din căsătorie sau copil din afara căsătoriei, respectiv legea română, dacă copilul este cetățean roman și legea bulgară, dacă copilul este cetățean bulgar.

7. Legea nr. 30/2000 privind Protocolul între Guvernul României și Guvernul Republicii Slovace privind valabilitatea tratatelor, acordurilor, convențiilor și a altor înțelegeri încheiate de România cu Cehoslovacia, publicată în M. Of. nr. 143 din 6 aprilie 2000

Art. 26, cu denumirea marginală „Raporturile juridice între părinți și copii”, prevede: „În cauzele privind contestarea, tăgăduirea și stabilirea paternității și cele privind contestarea și stabilirea maternității, precum și stabilirea nașterii copilului dintr-o anumită căsătorie, este aplicabilă legea Părții Contractante al cărei cetățean este copilul”.

Studiind dispozițiile sus-menționate, observăm că legea aplicabilă copilului din căsătorie pentru următoarele situații: contestării, tăgăduirii și stabilirii paternității, dar și contestării și stabilirii maternității, precum și stabilirea nașterii copilului

dintr-o anumită căsătorie este legea țării a cărei cetățenie este deținută de copil, respectiv legea română, dacă copilul este cetățean român sau legea cehă, dacă copilul este cetățean ceh.

Art. 27 dispune: „*Raporturile juridice dintre copilul născut în afara căsătoriei și mama acestuia – pe de o parte și tatăl acestuia – pe de altă parte – se stabilesc potrivit legii Părții Contractante al cărei cetățean este copilul*”.

Studiind dispozițiile sus-menționate, deducem că legea aplicabilă copilului din afara căsătoriei pentru următoarele situații: contestării, tăgăduirii și stabilirii paternității, dar și contestării și stabilirii maternității, precum și stabilirea nașterii copilului dintr-o anumită căsătorie este legea țării al cărei cetățean este copilul, respectiv legea română, dacă copilul este cetățean român și legea cehă, dacă copilul este cetățean ceh.

8. *Tratatul de asistență juridică în materie civilă și penală dintre România și Republica Populară Chineză, semnat la Beijing, la 16 ianuarie 1991*⁴

Art. 1, cu denumirea marginală „Definiții”, dispune în alin. (1): „În sensul prezentului tratat:

a) *prin cauze civile se înțeleg cauzele de drept civil, drept al familiei, drept comercial și dreptul muncii;*

b) *prin instituții competente se înțeleg instanțele judecătorești, procuraturile și alte organe competente în materie civilă și penală*”.

Alin. (2) prevede: „*Dispozițiile prezentului tratat referitoare la cetățenii celor două părți contractante se aplică, în mod corespunzător, și persoanelor juridice înființate în conformitate cu legile părții contractante pe teritoriul căreia își au sediul, dacă în legislația internă nu se prevede altfel*”.

În art. 1 alin. (1), lit. a) dispune: „În sensul prezentului tratat:

a) *prin cauze civile se înțeleg cauzele de drept civil, drept al familiei, drept comercial și dreptul muncii*”.

Din expresia, „*drept al familiei*”, deducem că dispozițiile sunt aplicabile în materia relațiilor de familie dintre cele două state.

Se va interpreta, în funcție de fiecare situație în parte, având în vedere ambiguitatea articolului 1 alin. (1) și (2).

9. *Acord între Republica Socialistă România și Republica Populară Democrată Coreeană cu privire la asistența juridică în cauzele civile, familiale și penale, ratificat prin Decretul nr. 305/1972, publicat în B. Of. nr. 87 din 7 august 1972*

Art. 24 prevede: „În cauzele privind stabilirea, tăgăduirea și contestarea filiațiunii este aplicabilă legea Părții Contractante al cărei cetățean este copilul.”

⁴ Ratificat prin Legea nr. 12/1992, publicată în M. Of. nr. 32 din 3 martie 1992.

Studiind dispozițiile sus-menționate, observăm că legea aplicabilă: stabilirii, tăgăduirii și contestării filiației este legea țării al cărei cetățean este copilul, indiferent dacă este copil din căsătorie sau copil din afara căsătoriei, respectiv legea română, dacă copilul este cetățean român și legea coreeană, dacă copilul este cetățean coreean.

10. Prin Protocolul interguvernamental româno-croat privind succesiunea la acordurile încheiate de România cu RSF Iugoslavia, semnat la București, la 5 martie 2004, aprobat de Guvernul României prin Hotărârea nr. 951 din 15 iunie 2004, publicat în Monitorul Oficial nr. 605 din 6 iulie 2004, Croația este succesoare la: Tratat între Republica Populară Română și Republica Populară Federativă Iugoslavia privind asistența juridică, ratificat prin Decretul nr. 24/1961, publicat în B. Of. nr. 6 din 6 februarie 1961

Art. 24, cu denumirea marginală „Raporturile juridice între părinți și copii”, prevede: „În cauzele privind stabilirea, tăgăduirea și contestarea filiațiunii este aplicabilă legea Părții Contractante al cărei cetățean este copilul”.

Studiind dispozițiile sus-menționate, observăm că legea aplicabilă: stabilirii, tăgăduirii și contestării filiației este legea țării al cărei cetățean este copilul, indiferent dacă este copil din căsătorie sau copil din afara căsătoriei, respectiv legea română, dacă copilul este cetățean român și legea croată, dacă copilul este cetățean croat.

11. Convenție între Republica Socialistă România și Republica Cuba privind asistența juridică în materie civilă, familială și penală, ratificată prin Decretul nr. 67/1981, Publicată în B. Of. nr. 19 din 27 martie 1981

Art. 1 par. (2) prevede că: „cetățenii fiecărei părți contractante au dreptul să se adreseze liber instanțelor judecătorești, organelor procuraturii și altor instituții (denumite în continuare instituții judiciare) ale celeilalte părți contractante competente să soluționeze cauzele civile, familiale și penale și să se prezinte în fața acestora, să facă reclamații și să formuleze cereri, în aceleași condiții ca și cetățenii acestei părți contractante”.

Studiind dispozițiile acestui paragraf, constatăm că un cetățean român, în materia stabilirii, tăgăduirii și contestării filiației, indiferent dacă este copil din căsătorie sau copil din afara căsătoriei, poate să se adreseze liber instanțelor judecătorești, organelor procuraturii și altor instituții (denumite în continuare instituții judiciare) ale Cubei și să se prezinte în fața acestora, să facă reclamații și să formuleze cereri, în aceleași condiții ca și cetățenii cubanezi. De asemenea, un cetățean cubanez, în materia stabilirii, tăgăduirii și contestării filiației, indiferent dacă este copil din căsătorie sau copil din afara căsătoriei, poate să se adreseze liber instanțelor judecătorești, organelor procuraturii și altor instituții (denumite în continuare instituții judiciare) ale României și să se prezinte în fața acestora, să facă reclamații și să formuleze cereri, în aceleași condiții ca și cetățenii români.

12. Convenția între Republica Socialistă România și Republica Franceză privind asistența juridică în materie civilă și comercială, din 5.11.1974, publicată în M. Of. al României, în vigoare de la 22 iulie 1975

Art.1 prevede: „Fiecare stat asigură, pe teritoriul său, cetățenilor celuilalt stat, ocrotirea juridică a drepturilor și intereselor lor personale sau patrimoniale, în aceleași condiții ca și propriilor cetățeni. [par. (1)] Cetățenii fiecărui stat au, ca urmare, pe teritoriul celuilalt stat, acces liber și nestânjenit la autoritățile judiciare, în aceleași condiții ca și cetățenii acestui din urmă stat, pentru urmărirea și apărarea drepturilor și intereselor lor [par. (2)]”.

Studiind dispozițiile art. 1 par. (1), constatăm că un cetățean român, în materia stabilirii, tăgăduirii și contestării filiației, indiferent dacă este copil din căsătorie sau copil din afara căsătoriei, poate să se adreseze autorităților judiciare ale Franței în aceleași condiții ca și cetățenii francezi. De asemenea, un cetățean francez, în materia stabilirii, tăgăduirii și contestării filiației, indiferent dacă este copil din căsătorie sau copil din afara căsătoriei, poate să se adreseze autorităților judiciare ale României în aceleași condiții ca și cetățenii români.

13. Convenție de asistență juridică în materie civilă și penală între Republica Socialistă România și Regatul Greciei și Protocolul adițional, ratificate prin Decretul nr. 290/1973, publicat în B. Of. nr. 78 din 3 iunie 1973

Art. 1 prevede: „Cetățenii fiecărei părți contractante se bucură pe teritoriul celeilalte părți contractante, în ceea ce privește drepturile lor personale și patrimoniale, de aceeași ocrotire juridică ca și cetățenii proprii. [par. (1)] Cetățenii fiecărei părți contractante au dreptul să se adreseze liber și nestânjenit instanțelor judecătorești și altor instituții ale celeilalte părți contractante în competența cărora intră cauzele civile și penale, denumite în cele ce urmează instituții judiciare, pot să-și susțină interesele în fața acestora, să facă cereri și să introducă acțiuni în aceleași condiții ca și cetățenii acesteia [par. (2)]”.

În Protocol se stipulează:

„I. În înțelesul convenției:

1. Expresia în materie civilă cuprinde și dreptul comercial, dreptul familiei și statutul personal.

2. Expresia autoritate judiciară desemnează orice autoritate în competența căreia intră cauzele civile și penale, conform legilor fiecăreia dintre părțile contractante”.

Studiind dispozițiile sus-menționate, constatăm că un cetățean român, în materia stabilirii, tăgăduirii și contestării filiației, indiferent dacă este copil din căsătorie sau copil din afara căsătoriei, poate să se adreseze instituțiilor judecătorești și altor instituții judiciare ale Greciei, să-și susțină interesele în fața acestora, să facă cereri și să introducă acțiuni, în aceleași condiții ca și cetățenii greci. De asemenea, un cetățean grec, în materia stabilirii, tăgăduirii și contestării filiației, indiferent dacă este copil din căsătorie sau copil din afara căsătoriei, poate să se adreseze instituțiilor judecătorești și altor instituții judiciare ale României, să-și

susțină interesele în fața acestora, să facă cereri și să introducă acțiuni, în aceleași condiții ca și cetățenii români.

14. Convenție între Republica Socialistă România și Republica Italiană privind asistența judiciară în materie civilă și penală, ratificată prin Decretul nr. 288/1973, publicat în B. Of. nr. 77 din 2 iunie 1973

Art. 1 prevede: „Cetățenii fiecărei unei părți contractante se bucură pe teritoriul celeilalte părți contractante de același tratament ca și cetățenii proprii în ceea ce privește protecția juridică a drepturilor lor personale și patrimoniale. [alin. (1)] Cetățenii fiecărei părți contractante au dreptul să se adreseze liber și nestânjenit autorităților judiciare, precum și instituțiilor celeilalte părți contractante, în competența cărora intră, potrivit legislației sale, cauze civile sau penale, pot să-și susțină drepturile și interesele în fața acestora, să facă cereri și să introducă acțiuni în aceleași condiții ca și cetățenii proprii [alin. (2)]”.

Studiind dispozițiile sus-menționate, constatăm că un cetățean român, în materia stabilirii, tăgăduirii și contestării filiației, indiferent dacă este copil din căsătorie sau copil din afara căsătoriei, poate să se adreseze autorităților judiciare ale Italiei să-și susțină cauza, în aceleași condiții ca și cetățenii italieni. De asemenea, un cetățean italian, în materia stabilirii, tăgăduirii și contestării filiației, indiferent dacă este copil din căsătorie sau copil din afara căsătoriei, poate să se adreseze instituțiilor judecătorești și altor instituții judiciare ale României să-și susțină cauza, în aceleași condiții ca și cetățenii români.

15. Convenție între Republica Socialistă România și Regatul Maroc privind asistența juridică în materie civilă și penală și Protocolul adițional, ratificată prin Decretul nr. 291/1973, publicat în B. Of. nr. 79 din 4 iunie 1973

Art. 1 dispune: „Cetățenii fiecărei părți contractante se bucură pe teritoriul celeilalte părți contractante, în ceea ce privește drepturile lor personale și patrimoniale, de aceeași ocrotire juridică ca și cetățenii proprii. [par. (1)] Cetățenii fiecăreia dintre părțile contractante vor avea pe teritoriul celeilalte părți contractante un acces liber și neîngrădit la toate autorităților judiciare, atât pentru valorificarea și apărarea drepturilor lor personale și patrimoniale, cât și în materie penală [par. (2)]”.

Studiind dispozițiile sus-menționate, constatăm că un cetățean român, în materia stabilirii, tăgăduirii și contestării filiației, indiferent dacă este copil din căsătorie sau copil din afara căsătoriei, poate să se adreseze autorităților judiciare ale Marocului, să-și susțină cauza, în aceleași condiții ca și cetățenii marocani. De asemenea, un cetățean marocan, în materia stabilirii, tăgăduirii și contestării filiației, indiferent dacă este copil din căsătorie sau copil din afara căsătoriei, poate să se adreseze autorităților judiciare ale României, să-și susțină cauza, în aceleași condiții ca și cetățenii români.

16. *Tratat între România și Republica Moldova privind asistența juridică în materie civilă și penală, ratificat prin Legea nr. 177/1997, publicată în M. Of. nr. 310 din 13 noiembrie 1997*

Art. 29 par. (1) cu denumirea marginală „Filiația” prevede: „În cauzele privind stabilirea și contestarea filiației este aplicabilă legea părții contractante al cărei cetățean este copilul. Dacă copilul domiciliază pe teritoriul celeilalte părți contractante, se aplică legea acesteia dacă este mai favorabilă intereselor copilului”.

Studiind dispozițiile art. 29, par. (1), teza (I), observăm că legea aplicabilă: stabilirii și contestării filiației este legea țării al cărei cetățean este copilul, indiferent dacă este copil din căsătorie sau copil din afara căsătoriei, respectiv legea română, dacă copilul este cetățean român și legea moldovenească, dacă copilul este cetățean moldovean.

Studiind dispozițiile art. 29 par. (1), teza (II), constatăm că în situația în care copilul domiciliază în România și este cetățean moldovean, îi aplicăm legea română dacă această lege „este mai favorabilă intereselor copilului”. De asemenea, în situația în care copilul domiciliază în Moldova și este cetățean român, îi aplicăm legea moldovenească dacă aceasta lege „este mai favorabilă intereselor copilului”. Deci, ca și excepție, are prioritate *lex domicile*, și nu legea cetățeniei, condiția fiind ca acea lege care se aplică să fie „mai favorabilă intereselor copilului”.

17. *Tratat între Republica Populară Română și Republica Populară Mongolă cu privire la asistența juridică în cauzele civile, familiale și penale, ratificat prin Decretul nr. 415/1973, publicat în B. Of. nr. 116 din 31 iulie 1973*

Art. 1 par. (2) prevede: „Cetățenii unei părți contractante au dreptul să se adreseze liber și nestânjenit instanțelor judecătorești, procuraturii, notariatelor de stat - denumite în cele ce urmează instituții judiciare - precum și altor instituții ale celeilalte părți contractante, în competența cărora intră probleme de drept civil, familial și penal, pot să-și susțină interesele în fața acestora, să facă cereri și să introducă acțiuni în aceleași condiții ca și cetățenii proprii”.

Studiind dispozițiile sus-menționate, constatăm că un cetățean român, în materia stabilirii, tăgăduirii și contestării filiației, indiferent dacă este/se referă la copil din căsătorie sau copil din afara căsătoriei, poate să se adreseze instituțiilor judiciare, dar și altor instituții ale Republicii Populare Mongolă, să-și susțină cauza, în aceleași condiții ca și cetățenii mongolezi. De asemenea, un cetățean mongolez, în materia stabilirii, tăgăduirii și contestării filiației, indiferent dacă este copil din căsătorie sau copil din afara căsătoriei, poate să se adreseze instituțiilor judiciare, dar și altor instituții ale României, să-și susțină cauza, ca și cetățenii români.

18. *Tratatul dintre România și Republica Polonia privind asistența juridică și relațiile juridice în cauzele civile, ratificat de România prin Ordonanța*

Guvernului nr. 65 din 24/08/1999, publicată în Monitorul Oficial, Partea I nr. 414 din 30/08/1999.

Art. 33 alin. (2) din Tratat dispune: *„Filiația copilului se stabilește potrivit legii părții contractante al cărei cetățean este copilul la data nașterii sale. Este totuși suficientă respectarea formelor de recunoaștere a copilului, prevăzute de legea părții contractante pe teritoriul căreia urmează să fie recunoscută sau a fost recunoscută filiația.”*

Din dispozițiile art. 33 alin. (2), teza (I) din Tratat constatăm că, legea aplicabilă filiației copilului, din căsătorie sau din afara căsătoriei, este legea cetățeniei copilului la data nașterii. Deci, dacă copilul este cetățean roman la data nașterii, legea aplicabilă filiației, din căsătorie sau din afara căsătoriei, este legea română iar, dacă copilul este cetățean polonez la data nașterii, legea aplicabilă filiației copilului, din căsătorie sau din afara căsătoriei, este legea poloneză.

Constatăm, din teza (II) din alin. (2), al art. 33 din Tratat că, în privința formelor filiației de recunoaștere ale copilului legea aplicabilă este legea statului pe teritoriul căreia urmează să fie recunoscută sau a fost recunoscută filiația. Deci, aplicăm formei filiației de recunoaștere a copilului legea română, dacă forma respectivă de filiație urmează să fie recunoscută sau a fost recunoscută în România și aplicăm legea poloneză, dacă forma filiației de recunoaștere a copilului urmează să fie recunoscută sau a fost recunoscută în Polonia.

19. Tratatul dintre România și Republica Ceha privind asistența judiciară în materie civilă, ratificat de România prin Legea nr. 44 din 27/05/1995, publicată în Monitorul Oficial, Partea I nr. 106 din 31/05/1995.

Art. 30, cu denumirea marginală „Filiația”, prevede: *„În cauzele privind stabilirea și contestarea filiației este aplicabilă legea părții contractante al cărei cetățean este copilul. Dacă copilul domiciliază pe teritoriul celeilalte părți contractante, se aplică legea acesteia, dacă este mai favorabilă intereselor copilului”.*

Din prevederile art. 30 alin. (1), teza (I) rezultă că legea aplicabilă, în vederea stabilirii și constatării filiației din căsătorie sau din afara căsătoriei, este legea statului al cărui cetățean este copilul. Deci, dacă copilul este cetățean român, se aplică legea română în vederea stabilirii și constatării filiației din căsătorie sau din afara căsătoriei, iar, dacă este cetățean ceh, se aplică legea cehă în vederea stabilirii și constatării filiației din căsătorie sau din afara căsătoriei.

Ca și excepției, din prevederile art. 30 alin. (1), teza (II), observăm că se aplică legea domiciliului, dacă copilul își are domiciliul în celălalt stat, dacă este mai favorabilă, în vederea stabilirii și contestării filiației copilului din căsătorie sau din afara căsătoriei. Dacă copilul este cetățean roman și are domiciliul în Cehia și legea cehă este mai favorabilă în vederea stabilirii și constatării filiației din căsătorie sau din afara căsătoriei, i se aplică această lege. Dacă copilul este cetățean ceh și are domiciliul în România și legea română este mai favorabilă în vederea stabilirii și constatării filiației din căsătorie sau din afara căsătoriei, i se aplică această lege.

20. Tratatul dintre România și Ucraina privind asistența juridică și relațiile juridice în cauzele civile, ratificat de România prin Lege nr. 3 din 28/02/2005, publicată în Monitorul Oficial, Partea I nr. 183 din 03/03/2005.

Art. 28, cu denumirea marginală *„Raporturile juridice dintre părinți și copii”*, prevede: *„Cauzele privind stabilirea și contestarea filiației se soluționează în conformitate cu legislația părții contractante al cărei cetățean este copilul la data nașterii sale”*.

Din dispozițiile art. 28 alin. (1), constatăm că legea țării al cărei cetățean este copilul guvernează stabilirea și contestarea filiației copilului din căsătorie sau din afara căsătoriei.

Dacă copilul este cetățean român, legea română guvernează stabilirea și contestarea filiației copilului din căsătorie sau din afara căsătoriei.

Dacă copilul este cetățean ucrainean, legea ucraineană guvernează stabilirea și contestarea filiației copilului din căsătorie sau din afara căsătoriei.

21. Tratat între Republica Populară Română și Uniunea Republicilor Sovietice Socialiste privind acordarea asistenței juridice în cauzele civile, familiale și penale, ratificat prin Decretul nr. 334/1958, publicat în B. Of. nr. 30 din 4 august 1958

În **Tratat**, paragraful intitulat *„Raporturile juridice dintre părinți și copii”* (art. 26-art. 29), dedică art. 27 și 28 filiației.

Art. 27 dispune: *„Cauzele privind contestarea și stabilirea paternității și maternității, precum și stabilirea nașterii copilului dintr-o anumită căsătorie, se rezolvă potrivit legislației Părții Contractante al cărei cetățean este copilul”*.

Art. 27 este dedicat legii aplicabile filiației copilului din căsătorie privind constatarea și stabilirea paternității și maternității.

În situația în care copilul este cetățean roman, legea aplicabilă filiației copilului din căsătorie, privind constatarea și stabilirea paternității și maternității, este legea română.

În situația în care copilul este cetățean rus, legea aplicabilă filiației copilului din căsătorie, privind constatarea și stabilirea paternității și maternității, este legea rusă.

Art. 28 prevede: *„Raporturile juridice dintre copilul care s-a născut din persoane care nu au fost căsătorite legitim și mama acestuia – pe de o parte și tatăl – pe de altă parte – se stabilesc potrivit legislației Părții Contractante al cărei cetățean este copilul”*.

Art. 28 este dedicat legii aplicabile filiației copilului din afara căsătoriei privind constatarea și stabilirea paternității și maternității.

În situația în care copilul este cetățean roman, legea aplicabilă filiației copilului din afara căsătoriei, privind constatarea și stabilirea paternității și maternității, este legea română.

În situația în care copilul este cetățean rus, legea aplicabilă filiației copilului din afara căsătoriei, privind constatarea și stabilirea paternității și maternității, este legea rusă.

22. Protocolul între Guvernul României și Guvernul Muntenegrului privind succesiunea Muntenegrului la tratatele bilaterale între Republica Populară Română/Republica Socialistă România/România și Republica Populară Federativă Iugoslavia/Republica Socialistă Federativă Iugoslavia/Republica Federală Iugoslavia/Uniunea Serbia și Muntenegru, încheiate la nivel de stat, respectiv la nivel de guvern din 4.07.2013, publicat în M. Of. al României, În vigoare de la 1 aprilie 2014, are ca anexă și *Tratat între Republica Populară Română și Republica Populară Federativă Iugoslavia privind asistența juridică*, Belgrad, 18 octombrie 1960, ratificat prin Decretul nr. 24/1961, publicat în B. Of. nr. 6/6.02.1961.

Art. 26 dispune: *„Raporturile juridice dintre părinți și copii, precum și stabilirea, contestarea și tăgăduirea paternității ori stabilirea sau contestarea maternității se reglementează potrivit legii acelei Părți Contractante al cărei cetățean este copilul”*.

Din dispozițiile art. 26, partea a II-a, constatăm că legea țării la cărei cetățean este copilul guvernează stabilirea, contestarea și tăgăduirea paternității copilului din căsătorie sau din afara căsătoriei.

Dacă copilul este cetățean român, legea română guvernează stabilirea, contestarea și tăgăduirea paternității copilului din căsătorie sau din afara căsătoriei.

Dacă copilul este cetățean al Muntenegrului, legea din Muntenegru guvernează stabilirea, contestarea și tăgăduirea paternității copilului din căsătorie sau din afara căsătoriei.

Din dispozițiile art. 26, partea a II-a, constatăm că legea țării al cărei cetățean este copilul guvernează stabilirea și contestarea maternității copilului din căsătorie sau din afara căsătoriei.

Dacă copilul este cetățean român, legea română guvernează stabilirea și contestarea maternității copilului din căsătorie sau din afara căsătoriei.

Dacă copilul este cetățean al Muntenegrului, legea din Muntenegru guvernează stabilirea și contestarea maternității copilului din căsătorie sau din afara căsătoriei.

23. Convenție între Republica Socialistă România și Republica Arabă Siriană privind asistența juridică în materie civilă, familială și penală, ratificată prin Decretul nr. 70/1979, publicat în B. Of. nr. 19 din 5 martie 1979

Art. 1 par. (2) din Convenție dispune: *„Cetățenii fiecăreia părți contractante au pe teritoriul celeilalte părți contractante dreptul să se adreseze liber și nestânjenit autorităților judiciare ale acestei părți contractante, în competența cărora intră cauzele civile, familiale și*

penale. Ei pot să-și susțină interesele în fața acestor autorități, să facă cereri și să introducă acțiuni în aceleași condiții ca și cetățenii proprii”.

Studiind dispozițiile sus-menționate, constatăm că un cetățean român, în materia stabilirii, tăgăduirii și contestării filiației, indiferent dacă este sau se referă la copilul din căsătorie sau copilul din afara căsătoriei, poate să se adreseze autorităților judiciare ale Republicii Arabe Siriene, să-și susțină cauza, în aceleași condiții ca și cetățenii sirieni. De asemenea, un cetățean sirian, în materia stabilirii, tăgăduirii și contestării filiației, indiferent dacă este copil din căsătorie sau copil din afara căsătoriei, poate să se adreseze autorităților judiciare ale României, să-și susțină cauza, în aceleași condiții ca și cetățenii români.

24. Serbia (prin declarație de succesiune) – Tratat între Republica Populară Română și Republica Populară Federativă Iugoslavia privind asistența juridică, ratificat prin Decretul nr. 24/1961, publicat în B. Of. nr. 6/6.02.1961

Art. 24, cu denumirea marginală *„Raporturile juridice între părinți și copii”*, prevede: *„În cauzele privind stabilirea, tăgăduirea și contestarea filiațiunii este aplicabilă legea Părții Contractante al cărei cetățean este copilul”.*

Studiind dispozițiile sus-menționate, observăm că legea aplicabilă: stabiliri, tăgăduirii și contestării filiației este legea țării al cărei cetățean este copilul, indiferent dacă este copil din căsătorie sau copil din afara căsătoriei, respectiv legea română, dacă copilul este cetățean român sau legea sârbă, dacă copilul este cetățean sârb.

25. Prin declarație de succesiune – Tratat între Republica Populară Română și Republica Populară Federativă Iugoslavia privind asistența juridică, ratificat prin Decretul nr. 24/1961, publicat în B. Of. nr. 6/6.02.1961 - art. 47. Protocolului dintre Guvernul României și Guvernul Republicii Slovenia privind inventarierea cadrului juridic bilateral, semnat la București, la 5 aprilie 2004.

Art. 1 prevede: *„Cetățenii fiecărei părți contractante se bucură pe teritoriul celeilalte părți contractante, în ceea ce privește drepturile lor personale și patrimoniale, de aceeași ocrotire juridică ca și cetățenii proprii. [par. (1)] Cetățenii unei Părți Contractante au dreptul să se adreseze în mod liber instanțelor judecătorești, procuraturii, precum și altor instituții ale celeilalte Părți Contractante, în competența cărora intră probleme de drept civil, familial și penal în aceleași condiții ca și cetățenii acesteia [par. (2)].”*

Studiind dispozițiile sus-menționate, constatăm că un cetățean român, în materia stabilirii, tăgăduirii și contestării filiației, indiferent dacă este copil din căsătorie sau copil din afara căsătoriei, poate să se adreseze în mod liber instanțelor judecătorești, procuraturii, precum și altor instituții ale Sloveniei, să-și susțină cauza, în aceleași condiții ca și cetățenii sloveni. De asemenea, un cetățean sloven, în materia stabilirii, tăgăduirii și contestării filiației, indiferent dacă este copil din

căsătorie sau copil din afara căsătoriei, poate să se adreseze în mod liber instanțelor judecătorești, procuraturii, precum și altor instituții ale României, să-și susțină cauza, ca și cetățenii români.

26. Convenția între Republica Socialistă România și Republica Tunisiană privind asistența juridică în materie civilă și penală din 06.03.1971, text publicat în M. Of. al României, în vigoare de la 29 ianuarie 1972

Art. 1 prevede: „Cetățenii fiecărei părți contractante se bucură pe teritoriul celeilalte părți, în ceea ce privește drepturile lor personale și patrimoniale, de aceeași ocrotire juridică ca și cetățenii proprii. [par. (1)] Cetățenii fiecărei părți contractante au pe teritoriul celeilalte părți, acces liber și nestânjenit la autoritățile judiciare; ei pot să-și susțină interesele în fața acestor autorități, să facă cereri și să introducă acțiuni în aceleași condiții ca și cetățenii proprii [par. (2)].”

Studiind dispozițiile sus-menționate, constatăm că un cetățean român, în materia stabilirii, tăgăduirii și contestării filiației, indiferent dacă este copil din căsătorie sau copil din afara căsătoriei, poate să se adreseze autorităților judiciare ale Republicii Tunisia, să-și susțină cauza, în aceleași condiții ca și cetățenii tunisieni. De asemenea, un cetățean tunisian, în materia stabilirii, tăgăduirii și contestării filiației, indiferent dacă este copil din căsătorie sau copil din afara căsătoriei, poate să se adreseze autorităților judiciare ale României, să-și susțină cauza, ca și cetățenii români.

27. Legea nr. 214 din 24 mai 2006 pentru ratificarea Acordului dintre România și Republica Turcia privind asistența judiciară în materie civilă, semnat la Ankara, la 28 septembrie 2005, publicată în Monitorul Oficial nr. 462 din 29 mai 2006

Art. 1 par. (1), cu denumirea marginală „Obiectul acordului și definiții”, dispune: „Obiectul prezentului acord îl constituie reglementarea ocrotirii juridice, în materie civilă, a cetățenilor unei părți contractante în fața autorităților judiciare ale celeilalte părți contractante și cooperarea judiciară între părțile contractante privind acordarea asistenței judiciare în materie civilă, precum și recunoașterea și executarea hotărârilor judecătorești în materie civilă.”

Art. 2 cu denumirea marginală „Ocrotirea juridică” dispune: „Cetățenii unei părți contractante beneficiază, în procedurile inițiate în fața autorităților judiciare ale celeilalte părți contractante, de ocrotire juridică în aceleași condiții ca și cetățenii proprii ai acestei părți contractante. [par. (1)] Cetățenii unei părți contractante au dreptul să se adreseze liber autorităților judiciare ale celeilalte părți contractante, în vederea formulării de acțiuni în materie civilă în aceleași condiții ca și cetățenii proprii ai acestei părți contractante [par. (2)]

Din dispozițiile sus-menționate, deducem că în materia stabilirii, tăgăduirii și contestării filiației, legea aplicabilă este legea țării al cărei cetățean este copilul,

indiferent dacă este copil din căsătorie sau copil din afara căsătoriei, și beneficiază, în procedurile inițiate în fața autorităților judiciare ale celeilalte părți contractante, de ocrotire juridică în aceleași condiții ca și cetățenii proprii ai acestei părți contractante.

Studiind dispozițiile sus-menționate, constatăm că un cetățean român în materia stabilirii, tăgăduirii și contestării filiației, indiferent dacă este copil din căsătorie sau copil din afara căsătoriei, poate să se adreseze autorităților judiciare ale Republicii Turce, să-și susțină cauza, în aceleași condiții ca și cetățenii turci. De asemenea, un cetățean turc, în materia stabilirii, tăgăduirii și contestării filiației, indiferent dacă este copil din căsătorie sau copil din afara căsătoriei, poate să se adreseze autorităților judiciare ale României, să-și susțină cauza, ca și cetățenii români.

28. *Tratat între Republica Populară Română și Republica Populară Ungară privind asistența juridică în cauzele civile, familiale și penale*, ratificat prin Decretul nr. 505/1958, publicat în B. Of. nr. 2 din 17 ianuarie 1959

Art. 1, cu denumirea marginală „Ocrotirea juridică”, dispune: „Cetățenii unei Părți Contractante și persoanele juridice înființate pe baza prevederilor legale ale acesteia (denumite în cele ce urmează «cetățeni»), se bucură pe teritoriul celeilalte Părți Contractante, în ce privește drepturile lor personale și patrimoniale, de aceeași ocrotire juridică ca și cetățenii proprii. [par. (1)] Cetățenii unei Părți Contractante au dreptul să se adreseze liber și nestânjenit instanțelor judecătorești, procuraturii, notariatelor de stat (denumite în cele ce urmează «instituții judiciare»), precum și altor instituții ale celeilalte Părți Contractante, în competența cărora intră probleme de drept civil, familial și penal, pot să-și susțină interesele în fața acestora, să facă cereri și să introducă acțiuni în aceleași condiții ca și cetățenii acesteia. [par. (1)]”.

Studiind dispozițiile sus-menționate, constatăm că un cetățean român, în materia stabilirii, tăgăduirii și contestării filiației, indiferent dacă este copil din căsătorie sau copil din afara căsătoriei, poate să se adreseze în mod liber instanțelor judecătorești, procuraturii, precum și altor instituții ale Ungariei, să-și susțină cauza, în aceleași condiții ca și cetățenii ungari. De asemenea, un cetățean ungar, în materia stabilirii, tăgăduirii și contestării filiației, indiferent dacă este copil din căsătorie sau copil din afara căsătoriei, poate să se adreseze în mod liber instanțelor judecătorești, procuraturii, precum și altor instituții ale României, să-și susțină cauza, ca și cetățenii români.

Concluzii

Articolul a analizat, studiat și prezentat, din perspectiva dreptului internațional privat, normele de aplicare imediată din diferite convenții, regulamente, europene, internaționale și bilaterale în materia stabilirii, tăgăduirii și contestării

filiației, indiferent dacă este copil din căsătorie sau copil din afara căsătoriei, născut în țară sau străinătate.

În articol am prezentat normele de aplicare imediată din:

1. *Convenția europeană asupra statutului juridic al copiilor născuți în afara căsătoriei*, a fost încheiată la Strasbourg, la data ce 15 octombrie 1975;
2. *Convenția europeană asupra recunoașterii și executării hotărârilor privind încredințare a copilului (custodia copiilor) și de restabilire a încredințării (custodiei) copiilor*⁵;
3. **Din 28 de tratate bilaterale încheiate de România cu alte state în materia relațiilor de familie.**

⁵ „Deși traducerea oficială a textului în Monitorul Oficial^[1] (anul 2003) s-a făcut cu formularea de «încredințare a copilului», termenul corect este cel de custodie, așa cum este tradus pe situl oficial al Comisiei Europene. Termenul de «încredințare a copilului», care este echivalent cu cel de custodie unică, reprezenta singura formă de custodie acceptabilă din punct de vedere legal în România anterior datei de 1 octombrie 2011, dar reprezintă o subcategorie a termenului mai amplu de custodie, care conține atât forma de custodie unică, cât și pe cea a custodie comună. Dacă această traducere a termenului «custode of children» prin «încredințarea copilului» era cât de cât valabilă în România la data publicării textului în Monitorul Oficial (anul 2003), fiind singura formă de custodie acceptată legal la acel moment, traducerea nu mai este valabilă după intrarea în vigoare a noului Cod civil care permite atât custodia unică, cât și custodia comună”

https://ro.wikipedia.org/wiki/Conven%C8%9Bia_european%C4%83_asupra_recunoa%C8%99terii_%C8%99i_execut%C4%83rrii_hot%C4%83r%C3%A2rilor_privind_custodia_copiilor_%C8%99i_de_restabilire_a_custodiei_copiilor#Descriere consultat pe 1 mai 2020.